

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 16. marca 2023*

„Pritožba – Damping – Uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom s Kitajske ali ki so od tam poslani – Izvedbena uredba (EU) 2016/2146 o umiku sprejetja zaveze dveh proizvajalcev izvoznikov v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707/EU – Dopustnost tožbe na prvi stopnji – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Merilo neposrednega nanašanja – Člen 277 PDEU – Ugovor nezakonnosti – Dopustnost – Pravni interes za izpodbijanje aktov, ki so bili pravna podlaga za izpodbijani akt – Uredba (EU) 2016/1036 – Člen 8(9) – Uredba (EU) 2016/1037 – Člen 13(9) – Posledice umika sprejetja zaveze s strani Evropske komisije – Izvedbena uredba (EU) št. 1238/2013 – Člen 3 – Izvedbena uredba (EU) št. 1239/2013 – Člen 2 – Izguba upravičenosti do oprostitve plačila dajatve – Izvedbena uredba (EU) 2016/2146 – Člen 2 – Razveljavitev računov na podlagi zaveze – Obveznost plačila dajatev za vse zadevne transakcije – Neobstoj retroaktivnosti“

V združenih zadevah C-439/20 P in C-441/20 P,

zaradi dveh pritožb na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vloženih 18. oziroma 21. septembra 2020,

Evropska komisija, ki jo zastopata G. Luengo in T. Maxian Rusche, agenta,

pritožnica v zadevi C-439/20 P,

drugi stranki v postopku sta

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd s sedežem v Changzhouju (Kitajska), ki so jo sprva zastopali P. Heeren, advocaat, ter Y. Melin in B. Vigneron, avocats, nato P. Heeren, advocaat, in Y. Melin, avocat,

tožeča stranka v postopku na prvi stopnji,

Svet Evropske unije, ki ga zastopa H. Marcos Fraile, agentka, skupaj z N. Tuominen, avocata,

intervenient v postopku na prvi stopnji,

in

Svet Evropske unije, ki ga zastopa H. Marcos Fraile, agentka, skupaj z N. Tuominen, avocata,

pritožnica v zadevi C-441/20 P,

* Jezik postopka: angleščina.

drugi stranki v postopku sta

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd s sedežem v Changzhouju, ki so jo sprva zastopali P. Heeren, advocaat, ter Y. Melin in B. Vigneron, avocats, nato P. Heeren, advocaat, in Y. Melin, avocat,

tožeča stranka v postopku na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopata G. Luengo in T. Maxian Rusche, agenta,

tožena stranka v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi C. Lycourgos, predsednik senata, L. S. Rossi, sodnica, J.-C. Bonichot, S. Rodin (poročevalec), sodnika, in O. Spineanu-Matei, sodnica,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: M. Longar, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. aprila 2022,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. julija 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija in Svet Evropske unije (v nadaljevanju skupaj: instituciji) s pritožbama predlagata razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. julija 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/Komisija (T-110/17, EU:T:2020:315; v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to sodišče člen 2 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/2146 z dne 7. decembra 2016 o umiku sprejetja zaveze dveh proizvajalcev izvoznikov v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707/EU o potrditvi sprejetja zaveze, ponujene v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za obdobje uporabe dokončnih ukrepov (UL 2016, L 333, str. 4; v nadaljevanju: sporna uredba) razglasilo za nič en v delu, v katerem se nanaša na družbo Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (v nadaljevanju: Jiangsu Seraphim).

Pravni okvir

Osnovna protidampinška uredba

- 2 V času uvedbe zadevnih protidampinških dajatev so bile določbe, ki urejajo sprejetje protidampinških ukrepov Evropske unije, vsebovane v Uredbi Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, in popravka v UL 2010, L 7, str. 22, in v UL 2016, L 44, str. 20).
- 3 Ta uredba je v skladu s svojim členom 23 razveljavila Uredbo Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), ki je bila med drugim spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 150).
- 4 V uvodnih izjavah 18 in 19 Uredbe št. 461/2004 je bilo navedeno:
 - „(18) Člen 8(9) [Uredbe št. 384/96] med drugim določa, da je treba v primeru, če katera koli stran zaveze umakne, dokončno dajatev uvesti v skladu s členom 9 na podlagi dejstev, ugotovljenih v okviru preiskave, ki je pripeljala do zaveze. Ta določba je privedla do dolgotrajnega dvojnega postopka, ki obsega tako sklep Komisije o umiku sprejete zaveze kot tudi uredbo Sveta o ponovni uvedbi dajatve. Ob upoštevanju dejstva, da ta določba Svetu ne dopušča presoje glede uvedbe dajatve, ki jo bi bilo treba naložiti zaradi kršitve ali umika zaveze, ali glede njene višine, se zdi primerno spremeniti določbe členov 8(1), (5) in (9), tako da se pojasni odgovornost Komisije in omogoči umik zaveze ter uporaba dajatve z enim samim pravnim aktom. Treba je tudi zagotoviti, da se postopek umika konča v roku, ki je običajno dolg šest mesecev, v nobenem primeru pa ne več kot devet mesecev, da se zagotovi pravilno izvrševanje veljavnega ukrepa.
 - (19) Uvodna navedba [izjava] 18 se smiselno nanaša na zaveze po členu 13 [Uredbe Sveta (ES) št. 2026/97 z dne 6. oktobra 1997 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 78), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1973/2002 z dne 5. novembra 2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 135)].“
- 5 Na dan sprejetja sporne uredbe je bilo sprejemanje protidampinških ukrepov Unije urejeno z Uredbo (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21; v nadaljevanju: osnovna protidampinška uredba). Osnovna protidampinška uredba je v skladu s svojim členom 24, prvi odstavek, razveljavila Uredbo št. 1225/2009. Osnovna protidampinška uredba je v skladu s svojim členom 25 začela veljati 20. julija 2016.
- 6 Člen 8 osnovne protidampinške uredbe, naslovljen „Zaveze“, je določal:
 - „1. Komisija lahko pod pogojem, da je iz začasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj dampa in škode, v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez izvoznika, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati po dampinških cenah, če ugotovi, da je škodljivi učinek dampa s tem odpravljen.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 7(1), oziroma dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 9(4), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze, ne uporabljajo za ustrezní uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo podjetja iz sklepa Komisije o sprejetju zavez, kot je bil naknadno spremenjen.

Zvišanja cen v skladu s takimi zavezami niso večja, kot je potrebno za odpravo stopnje dampainga, hkrati pa bi morala biti nižja od stopnje dampainga, če bi taka zvišanja zadostovala za odpravo škode industriji Unije.

[...]

9. V primeru, da katera koli stranka krši ali umakne zavezo, ali v primeru, da Komisija prekliče sprejetje zaveze, se sprejetje zaveze prekliče bodisi s sklepom Komisije bodisi z uredbo Komisije, kot je primerno, in se avtomatično uporablja začasna dajatev, ki jo Komisija uvede v skladu s členom 7, ali dokončna dajatev, uvedena v skladu s členom 9(4), pod pogojem, da je imel zadevni izvoznik možnost predložiti pripombe, razen kadar ta izvoznik zavezo umakne. Ko se Komisija odloči umakniti zavezo, državam članicam posreduje informacije.

Katera koli stranka ali država članica lahko posreduje *prima facie* dokaze, iz katerih je razvidna kršitev zaveze. Naknadno ugotavljanje, ali je bila zaveza res kršena, se običajno zaključi v šestih mesecih, nikakor pa ne pozneje kot v devetih mesecih po ustrezno utemeljeni zahtevi.

Komisija pri nadzoru nad izvajanjem zavez lahko zahteva pomoč pristojnih organov držav članic.

10. Začasna dajatev se lahko uvede v skladu s členom 7 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, kadar obstaja razlog za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali umiku zaveze, kadar preiskava, ki je privedla do zaveze, še ni zaključena.“

7 Člen 10 te uredbe, naslovljen „Retroaktivnost“, je v odstavku 5 določal:

„V primerih kršitve ali umika zaveze se lahko obračunajo dokončne dajatve za blago, ki vstopa v prosti promet ne več kot 90 dni pred uporabo začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5), in da se nobeno tako retroaktivno ocenjevanje ne bo nanašalo na uvoz, ki je vstopil pred kršitvijo ali umikom zaveze.“

8 Člen 14 navedene uredbe, naslovljen „Splošne določbe“, je v odstavku 1 določal:

„Začasne ali dokončne protidampinške dajatve se uvedejo z uredbo, pobirajo pa jih države članice v obliki, po določeni stopnji in v skladu z drugimi kriteriji, določenimi v uredbi, ki uvaja take dajatve. Take dajatve se tudi pobirajo neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno plačujejo pri uvozu.

[...]“

Osnovna protisubvencijska uredba

9 V času uvedbe zadevnih izravnalnih dajatev so bile določbe, ki urejajo sprejetje protisubvencijskih ukrepov Unije, v Uredbi Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 188, str. 93).

- 10 Ta uredba je v skladu s svojim členom 34 razveljavila Uredbo št. 2026/97, ki je bila med drugim spremenjena z Uredbo št. 461/2004.
- 11 Na dan sprejetja sporne uredbe je bilo sprejemanje protisubvencijskih ukrepov Unije urejeno z Uredbo (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 55; v nadaljevanju: osnovna protisubvencijska uredba). Osnovna protisubvencijska uredba je v skladu s svojim členom 35 razveljavila Uredbo št. 597/2009. Osnovna protisubvencijska uredba je v skladu s svojim členom 36 začela veljati 20. julija 2016.
- 12 Osnovna protisubvencijska uredba vsebuje določbe o zavezah in retroaktivnosti, katerih besedilo je v bistvu enako ustreznim določbam osnovne protidampinške uredbe.
- 13 Tako med drugim člen 13(1), drugi pododstavek, člen 13(9), člen 13(10), člen 16(5) in člen 24(1) osnovne protisubvencijske uredbe v bistvu ustrezajo členu 8(1), drugi pododstavek, členu 8(9), členu 8(10), členu 10(5) in členu 14(1) osnovne protidampinške uredbe.
- 14 Poleg tega, ker so upoštevne določbe osnovne protidampinške uredbe in osnovne protisubvencijske uredbe (v nadaljevanju skupaj: osnovni uredbi) v bistvu enake kot določbe Uredbe št. 1225/2009 in Uredbe št. 597/2009, se bo Sodišče za preučitev pritožb, tako kot je to storilo Splošno sodišče v izpodbijani sodbi, sklicevalo na osnovni uredbi, razen če se uredbi št. 1225/2009 oziroma št. 597/2009 od njiju ne razlikujeta ali če tako zahteva sobesedilo.

Izvedbena uredba (EU) št. 1238/2013

- 15 Člen 3(2) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L 325, str. 1) določa:

„Carinski dolg nastane v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet:

- (a) kadar koli se v zvezi z uvozom, opisanim v odstavku 1, ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz tega odstavka ali
- (b) ko Komisija umakne svoje sprejetje zaveze na podlagi člena 8(9) Uredbe [št. 1225/2009] v uredbi ali sklepu, ki velja za določene transakcije, ter razglasi zadevne račune na podlagi zaveze za neveljavne.“

Izvedbena uredba (EU) št. 1239/2013

- 16 Člen 2(2) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L 325, str. 66) določa:

„Carinski dolg nastane v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet:

- (a) kadar koli se v zvezi z uvozom, opisanim v odstavku 1, ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz tega odstavka ali
- (b) ko Komisija umakne svoje sprejetje zaveze na podlagi člena 13(9) Uredbe [št. 597/2009] v uredbi ali sklepu, ki velja za določene transakcije, ter razglasi zadevne račune na podlagi zaveze za neveljavne.“

Dejansko stanje

- 17 Dejansko stanje je bilo v točkah od 1 do 12 izpodbijane sodbe opisano tako:

- „1 [Družba Jiangsu Seraphim] na Kitajskem proizvaja fotonapetostne module iz kristalnega silicija in jih izvažata v Evropsko unijo.
- 2. [K]omisija je 4. junija 2013 sprejela Uredbo (EU) št. 513/2013 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani ter o spremembi Uredbe (EU) št. 182/2013 ter o uvedbi registracije tega uvoza s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki je od tam poslan (UL 2013, L 152, str. 5).
- 3. Komisija je s Sklepom 2013/423/EU z dne 2. avgusta 2013 o sprejetju zaveze, ponujene v okviru protidampinškega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L 209, str. 26) sprejela cenovno zavezo (v nadaljevanju: zaveza), ki jo je kitajska gospodarska zbornica ponudila za uvoz in izvoz strojev in elektronskih izdelkov (v nadaljevanju: CCCME) v imenu [družbe Jiangsu Seraphim] in več drugih proizvajalcev izvoznikov.
- 4. Svet [...] je 2. decembra 2013 sprejel Izvedbeno uredbo [št. 1238/2013].
- 5. Svet je 2. decembra 2013 sprejel tudi Izvedbeno uredbo [št. 1239/2013].
- 6. Člen 3(2) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člen 2(2) Izvedbene uredbe št. 1239/2013 z enakim besedilom določata, da lahko Komisija opredeli transakcije, pri katerih ‚carinski dolg nastane v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet‘, kadar se sprejetje cenovne zaveze umakne.

7. Komisija je z Izvedbenim sklepom 2013/707/EU z dne 4. decembra 2013 o potrditvi sprejetja zaveze, ponujene v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za obdobje uporabe dokončnih ukrepov (UL 2013, L 325, str. 214) potrdila sprejetje zaveze, kakor je bila spremenjena na zahtevo CCCME v imenu kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Komisija je 10. septembra 2014 sprejela Izvedbeni sklep 2014/657/EU o sprejetju predloga pojasnil skupine proizvajalcev izvoznikov in kitajske gospodarske zbornice za izvoz in uvoz strojev in elektronskih izdelkov v zvezi z izvajanjem zaveze iz Izvedbenega sklepa 2013/707/EU (UL 2014, L 270, str. 6).
8. Skupna dajatev *ad valorem* za uvoz fotonapetostnih celic in modulov s poreklom s Kitajske za družbe, ki niso vključene v vzorec, so pa sodelovale ter so vpisane na seznam iz Priloge I k Izvedbeni uredbi št. 1238/2013 in Priloge 1 k Izvedbeni uredbi št. 1239/2013, znaša 47,7 %. Ustreza protidampinški dajatvi v višini 41,3 % (člen 1(2) Izvedbene uredbe št. 1238/2013), ki se ji prišteje izravnalna dajatev v višini 6,4 % (člen 1(2) Izvedbene uredbe št. 1239/2013). Uvoz, na katerega se nanašata zaveza in Izvedbeni sklep 2013/707, je oproščen teh dajatev na podlagi člena 3(1) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člena 2(1) Izvedbene uredbe št. 1239/2013.
9. Komisija je z dopisom z dne 11. oktobra 2016 [družbo Jiangsu Seraphim] obvestila, da namerava preklicati sprejetje zaveze, pri čemer je navedla glavne elemente in premisleke, na katere se je oprla. Temu dopisu sta bili priloženi poročilo o splošnih informacijah in posebno poročilo o [družbi Jiangsu Seraphim].
10. Komisija je v posebnem poročilu o [družbi Jiangsu Seraphim] navedla, da namerava preklicati sprejetje zaveze in [družbo Jiangsu Seraphim] pod naslovom 4, ‚Razveljavitev računov na podlagi zaveze‘, obvestila, da namerava, prvič, razveljaviti račune na podlagi zaveze, ki jih je uvoznik prejel pri prodaji, in drugič, carinskim organom naložiti, naj izterjajo carinski dolg, če [družba Jiangsu Seraphim] ob sprejetju deklaracije za sprostitev blaga v prosti promet ne predloži veljavnega računa na podlagi zaveze.
11. [Družba Jiangsu Seraphim] je z dopisom z dne 28. oktobra 2016 predložila pripombe k poročilu o splošnih informacijah in poročilu Komisije, ki se nanaša izključno nanjo. V bistvu je pojasnila, da Komisija na podlagi svojih pristojnosti ne more niti razveljaviti računov niti carinskim organom naložiti, naj dajatve obračunajo, kot da ne bi bil predložen noben račun na podlagi zaveze. [Družba Jiangsu Seraphim] meni, da bi to v resnici pomenilo retroaktivni učinek umika zaveze.

[...]

Sporna uredba

18. Komisija je svoje stališče potrdila v sporni uredbi, ki jo je sprejela na podlagi člena 8 osnovne protidampinške uredbe in člena 13 osnovne protisubvencijske uredbe. Komisija je v členu 1 sporne uredbe umaknila sprejetje cenovne zaveze, ki jo je med drugim odobrila za družbo Jiangsu Seraphim (v nadaljevanju: zadevna zaveza).

19 Člen 2 sporne uredbe določa:

- „1. Računi na podlagi zaveze, naštetih v Prilogi I k tej uredbi, se razglasijo za neveljavne.
2. Protidampinške in izravnalne dajatve, dolgovane ob sprejetju carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet v skladu s členom 3(2)(b) Izvedbene uredbe (EU) št. 1238/2013 in členom 2(2)(b) Izvedbene uredbe (EU) št. 1239/2013, se poberejo.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 20 Družba Jiangsu Seraphim je s tožbo, vloženo 18. februarja 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, predlagala razglasitev ničnosti člena 2 sporne uredbe. V okviru te tožbe je navedla en sam tožbeni razlog, ki se je nanašal na to, da je Komisija s sporno uredbo kršila člen 8(1), (9) in (10) ter člen 10(5) osnovne protidampinške uredbe, ter člen 13(1), (9) in (10) ter člen 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe, pri čemer je tožeča stranka na prvi stopnji trdila, da je ta institucija razveljavila račune na podlagi zaveze in nato nacionalnim carinskim organom naložila, naj poberejo dajatve, kot da jim ob sprostitvi blaga v prosti promet ni bil izdan in predložen noben račun na podlagi zaveze.
- 21 V okviru navedene tožbe je družba Jiangsu Seraphim uveljavljala ugovor nezakonnosti člena 3(2) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člena 2(2) Izvedbene uredbe št. 1239/2013, ki je temeljil na domnevni kršitvi člena 8 in člena 10(5) Uredbe št. 1225/2009 ter člena 13 in člena 16(5) Uredbe št. 597/2009, kot so se te določbe uporabljale ob sprejetju izvedbenih uredb št. 1238/2013 in št. 1239/2013.
- 22 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 27 izpodbijane sodbe najprej pojasnilo, da se predmet tožbe nanaša na zakonitost razveljavitve računov na podlagi zaveze družbe Jiangsu Seraphim in na posledice, ki iz tega izhajajo, zlasti glede izterjave dolgovanih protidampinških in izravnalnih dajatev, in ne na vprašanje, ali je Komisija upravičeno umaknila sprejetje zadevne zaveze.
- 23 Nato je Splošno sodišče, na prvem mestu, v točkah od 28 do 49 izpodbijane sodbe odločalo o ugovoru nedopustnosti, ki ga je podala Komisija ob podpori Sveta in ki se je nanašal na nedopustnost tožbe, ki mu je bila predložena, in ugotovilo, da se člen 2 sporne uredbe na družbo Jiangsu Seraphim neposredno in posamično nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, in da ima poleg tega v zvezi s tem pravni interes.
- 24 Splošno sodišče je torej ugotovilo, da je tožba dopustna.
- 25 Na drugem mestu, Splošno sodišče se je v točkah od 50 do 64 izpodbijane sodbe izreklo o dopustnosti ugovora nezakonnosti, ki ga je družba Jiangsu Seraphim podala glede člena 3(2) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člena 2(2) Izvedbene uredbe št. 1239/2013.
- 26 Splošno sodišče je v zvezi s tem med drugim ocenilo, da ni mogoče trditi, da je bila družba Jiangsu Seraphim v smislu sodne prakse, ki izhaja iz sodbe z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), upravičena na podlagi člena 263 PDEU izpodbijati ti določbi neposredno po njunem sprejetju, zato je razsodilo, da nič ne nasprotuje temu, da tožeča stranka v okviru tožbe, ki mu je bila predložena, uveljavlja ugovor nezakonnosti navedenih določb.

- 27 Na tretjem mestu, Splošno sodišče je v točkah od 65 do 152 izpodbijane sodbe preučilo utemeljenost edinega tožbenega razloga, navedenega v okviru te tožbe.
- 28 Splošno sodišče je v zvezi s tem v točki 130 izpodbijane sodbe najprej pojasnilo, da je treba vprašanje, ki se postavlja v obravnavanem primeru, in sicer vprašanje časovne naložitve protidampinskih in izravnalnih dajatev, ki bi bile dolgovane, če ne bi bilo zaveze, ki je bila medtem kršena ali umaknjena, preučiti glede ne izrecne določbe člena 8(10) in člena 10(5) osnovne protidampinske uredbe ter izrecne določbe člena 13(10) in člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe.
- 29 Splošno sodišče je nato v točkah 137 in 138 izpodbijane sodbe zavrnilo razlago, ki sta jo predlagali instituciji, da iz teh določb izhaja, da lahko institucije, pooblaščenice za izvedbo osnovnih uredb, v okviru tega izvedbenega pooblastila zahtevajo, da zadevna podjetja plačajo vse dajatve, dolgovane na podlagi transakcij, na katere se nanašajo računi na podlagi zaveze, ki so bili medtem razveljavljeni.
- 30 Splošno sodišče je nazadnje v točkah od 139 do 151 izpodbijane sodbe menilo, da z nobeno od drugih trditev, ki sta jih navedli instituciji, ni mogoče spremeniti te ugotovitve, zato je v točki 152 izpodbijane sodbe ugotovilo, da osnovni uredbi ne moreta biti zadostna pravna podlaga za sprejetje določb, katerih nezakonitost se uveljavlja.
- 31 Na četrtem mestu, Splošno sodišče je, da bi preučilo, ali bi bila lahko sporna uredba kljub neobstoju zadostnih pravnih podlag v osnovnih uredbah pravno utemeljena na podlagi člena 3(2) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člena 2(2) Izvedbene uredbe št. 1239/2013, v točkah od 154 do 157 izpodbijane sodbe odločalo o ugovoru nezakonitosti, ki ga je družba Jiangsu Seraphim podala v zvezi s tema določbama.
- 32 Splošno sodišče je iz podobnih razlogov, kot so bili navedeni v okviru vsebinskega preizkusa edinega tožbenega razloga, navedenega v okviru tožbe, ki mu je bila predložena, ter ki se nanašajo na splošno sistematiko osnovnih uredb, ugodilo temu ugovoru nezakonitosti in zato v točki 158 izpodbijane sodbe sklenilo, da se navedeni določbi v obravnavanem primeru ne uporabita.
- 33 Zato je Splošno sodišče v točki 160 izpodbijane sodbe edinemu tožbenemu razlogu, navedenemu v okviru tožbe, ki mu je bila predložena, ugodilo in posledično člen 2 sporne uredbe razglasilo za ničen.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank v okviru pritožb

- 34 Komisija ob podpori Sveta s pritožbo v zadevi C-439/20 P Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - tožbo na prvi stopnji zavrže kot nedopustno;
 - podredno, tožbo na prvi stopnji zavrne kot neutemeljeno in
 - družbi Jiangsu Seraphim naloži plačilo stroškov.

- 35 Svet ob podpori Komisije s pritožbo v zadevi C-441/20 P Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - tožbo na prvi stopnji zavrne in
 - družbi Jiangsu Seraphim naloži plačilo stroškov ali,
 - podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v razsojanje in
 - odločitev o stroških na prvi stopnji in v pritožbenem postopku pridrži.
- 36 Družba Jiangsu Seraphim Sodišču predlaga, naj:
- pritožbi zavrne in
 - institucijama naloži plačilo stroškov.
- 37 S sklepom predsednika Sodišča z dne 7. januarja 2021 sta bili zadevi C-439/20 P in C-441/20 P združeni za ustni del postopka in izdajo sodbe.

Pritožbi

- 38 Komisija ob podpori Sveta v utemeljitev pritožbe v zadevi C-439/20 P navaja štiri pritožbene razloge, ki se večinoma prekrivajo z dvema pritožbenima razlogoma, ki ju Svet ob podpori Komisije navaja v utemeljitev pritožbe v zadevi C-441/20 P. Zato je treba te pritožbene razloge preučiti skupaj.
- 39 Prva pritožbena razloga, navedena v teh zadevah, se nanašata na napačno uporabo prava, ker je Splošno sodišče ugotovilo dopustnost, prvič, tožbe, ki mu je bila predložena, in drugič, ugovora nezakonnosti, ki ga je podala družba Jiangsu Seraphim. Drugi in tretji pritožbeni razlog, navedena v okviru zadeve C-439/20 P, in prvi del drugega pritožbenega razloga v zadevi C-441/20 P se nanašajo na napačno uporabo prava, ker je Splošno sodišče štelo, da osnovni uredbi nista zadostna pravna podlaga za sprejetje člena 2 sporne uredbe. Četrty pritožbeni razlog, naveden v okviru zadeve C-439/20 P, in drugi del drugega pritožbenega razloga v zadevi C-441/20 P se nanašata na napačno razlago člena 14(1) Uredbe št. 1225/2009 in člena 24(1) Uredbe št. 597/2009, ker je Splošno sodišče razsodilo, da ti določbi Svetu ne omogočata, da vzpostavi sistem nadzora nad zavezami, ki vključuje razveljavitev zadevnih računov.

Prva pritožbena razloga

Trditve strank

- 40 Instituciji s prvima pritožbenima razlogoma v zadevah C-439/20 P in C-441/20 P, ki sta razdeljena na dva dela, Splošnemu sodišču očitata, da je napačno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, prvič, da sta tožba, ki mu je bila predložena, in drugič, ugovor nezakonnosti, ki ga je družba Jiangsu Seraphim uveljavljala v okviru te tožbe, dopustna.

- 41 S prvim delom teh prvih pritožbenih razlogov, ki vsebuje dva očitka, instituciji Splošnemu sodišču očitata, da je napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da se člen 2 sporne uredbe na družbo Jiangsu Seraphim neposredno nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU in da ima ta družba pravni interes, da predlaga razglasitev ničnosti tega člena 2.
- 42 Na prvem mestu, glede očitka v zvezi s točkami 37, 38, 44 in 45 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na to, da se navedeni člen 2 na družbo Jiangsu Seraphim ne nanaša neposredno, instituciji poudarjata, da družba Jiangsu Seraphim kot proizvajalka izvoznica ni izdelala carinskih deklaracij v zvezi s proizvodi, za katere so bili računi, ki jih je izdala ta družba, s to uredbo razveljavljeni, ampak jih je sestavila družba Seraphim Solar System GmbH kot povezana uvoznica, ki je zato dolžnica protidampinskih in izravnalnih dajatev, ki jih je treba plačati zaradi razveljavitve teh računov. Zato naj pravni položaj družbe Jiangsu Seraphim kot proizvajalke izvoznice s členom 2 sporne uredbe ne bi bil spremenjen. Ker naj bi bilo treba točke 37, 38 in 44 izpodbijane sodbe razumeti tako, da je bil pravni položaj zadnjenavedene družbe spremenjen oziroma da se uredba o umiku zaveze in razveljavitvi zadevnih računov neposredno nanaša na takega proizvajalca izvoznika, naj bi bila ta ugotovitev napačna in naj ne bi imela nobene podlage v sodni praksi, navedeni v teh točkah.
- 43 Na drugem mestu, instituciji z očitkom, navedenim podredno v zvezi s točkama 47 in 48 izpodbijane sodbe, Splošnemu sodišču očitata, da je napačno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da ima družba Jiangsu Seraphim pravni interes za izpodbijanje člena 2 sporne uredbe.
- 44 Prvič, Splošno sodišče naj bi v točki 47 izpodbijane sodbe pomešalo pojma „procesno upravičenje“ in „pravni interes“. Ta točka obrazložitve naj bi poleg tega temeljila na napačni razlagi pogoja, v skladu s katerim se mora akt na tožečo stranko neposredno nanašati v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, in na napačni analogiji s primerom uredbe Komisije o umiku sprejetja zaveze in uvedbi dajatev za naprej.
- 45 V obravnavanem primeru pa naj bi Svet uvedel dajatve istočasno, kot je Komisija sprejela zadevno zavezo. Iz tega naj bi sledilo, da če bi družba Jiangsu Seraphim želela izpodbijati uvedbo teh dajatev, bi morala zoper zadevni uredbi Sveta vložiti tožbo, ne pa zgolj izpodbijati razveljavitev ustreznih računov na podlagi zaveze in pobiranje dajatev v zvezi z drugim gospodarskim subjektom, čeprav nobeden od teh računov ne bi spremenil njenega pravnega položaja.
- 46 Drugič, instituciji menita, da je Splošno sodišče v točki 48 izpodbijane sodbe v nasprotju s sodno prakso pojem „pravni interes“ implicitno razlagalo, kot da zadostuje, da se dokaže samo ekonomska prednost, ki izhaja iz ugoditve vloženi tožbi, medtem ko bi upoštevno korist moralo biti mogoče preveriti v pravnem položaju tožeče stranke. Vsekakor naj družba Jiangsu Seraphim ne bi predložila nobenega dokaza o kakršnem koli vplivu razglasitve ničnosti člena 2 sporne uredbe na njeno poslovno razmerje z družbo Seraphim Solar System. Poleg tega naj ta razglasitev ničnosti ne bi imela pravnega učinka na obstoj carinskega dolga zadnjenavedene družbe.
- 47 Z drugim delom navedenih prvih pritožbenih razlogov, ki se nanaša na točke od 57 do 64 izpodbijane sodbe, instituciji Splošnemu sodišču v bistvu očitata, da je napačno štelo, da je ugovor nezakonnosti, ki ga je družba Jiangsu Seraphim podala v zvezi s členom 3(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in členom 2(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1239/2013 (v nadaljevanju skupaj: določbe, na katere se nanaša ugovor nezakonnosti), dopusten.

- 48 Instituciji na prvem mestu trdita, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da družba Jiangsu Seraphim ni imela pravice predlagati razglasitve ničnosti teh določb in da torej tožeči stranki na prvi stopnji ni bilo „preprečeno“ – v smislu sodne prakse, ki izhaja iz sodb z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), in z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101) – uveljavljanje tega ugovora nezakonitosti. Zlasti iz sodb z dne 9. novembra 2017, SolarWorld/Svet (C-205/16 P, EU:C:2017:840), in z dne 27. marca 2019, Canadian Solar Emea in drugi/Svet (C-236/17 P, EU:C:2019:258), naj bi namreč izhajalo, da je Splošno sodišče napačno razsodilo, da ni mogoče šteti, da se navedeni določbi na družbo Jiangsu Seraphim neposredno in posamično nanašata in da ta družba nima pravnega interesa v okviru ničnostne tožbe, ki mu je bila predložena.
- 49 Na drugem mestu, instituciji poudarjata, da sta določbi, na kateri se nanaša navedeni ugovor nezakonitosti, neločljivo povezani z drugimi določbami izvedbenih uredb št. 1238/2013 in št. 1239/2013. Kadar pa več členov ali, kot v obravnavanem primeru, celotnega izreka akta Unije ni mogoče ločiti, naj bi bilo treba vse očitke, s katerimi se izpodbija zakonitost tega akta, navesti ob izpodbijanju navedenega akta v celoti. Splošno sodišče naj bi tako v točki 57 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da se je izreklo zgolj o tem, ali je bila tožeča stranka na prvi stopnji upravičena izpodbijati določbi, na kateri se nanaša ugovor nezakonitosti, ki ga je vložila. Družba Jiangsu Seraphim naj bi namreč lahko izvedbeni uredbi št. 1238/2013 in št. 1239/2013 izpodbijala v celoti, kar naj bi bilo v tem okviru upoštevno merilo, in v tem okviru uveljavljala nezakonitost vseh posebnih določb teh uredb. Ker družba Jiangsu Seraphim teh izvedbenih uredb ni izpodbijala v roku, določenem za vložitev tožbe, naj ugovora nezakonitosti v zvezi s tem več ne bi mogla uveljavljati.
- 50 Na tretjem mestu in podredno, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da je isti ugovor nezakonitosti dopusten, ker določb, na kateri se nanaša ugovor nezakonitosti, ni mogoče ločiti od ostalih določb izvedbenih uredb št. 1238/2013 in št. 1239/2013, saj naj družba Jiangsu Seraphim ne bi mogla uveljavljati ugovora nezakonitosti le v zvezi z določbama, na kateri se je nanašal ugovor nezakonitosti, ampak bi morala ta ugovor uveljavljati zoper ti izvedbeni uredbi v celoti „v paketu“. Poleg tega v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče ugotovilo v točki 63 izpodbijane sodbe, naj določbi, na kateri se nanaša ugovor nezakonitosti, ne bi bili splošni določbi, ampak individualni odločbi v zvezi z družbo Jiangsu Seraphim.
- 51 Na četrtem mestu in še bolj podredno, edini tožbeni razlog, naveden na prvi stopnji, naj bi bil brezpredmeten, ker naj bi bil usmerjen zoper določbi, ki nista pravna podlaga sporne uredbe. Ta uredba naj bi namreč temeljila na členu 8 osnovne protidampinške uredbe in členu 13 osnovne protisubvencijske uredbe. Poleg tega se po mnenju institucij zdi, da je Splošno sodišče ugotovilo, da za družbo Jiangsu Seraphim ni nastopila prekluzija za uveljavljanje ugovora nezakonitosti na podlagi člena 277 PDEU, ker je napačno razlagalo edini tožbeni razlog, ki ga je ta navedla, v smislu, da je tožeča stranka na prvi stopnji s tem tožbenim razlogom trdila, da so s samo sporno uredbo kršene upoštevne določbe osnovnih uredb. S tem naj bi Splošno sodišče očitno odločilo *ultra petita*.
- 52 Družba Jiangsu Seraphim trdi, da je treba prva pritožbena razloga, navedena v zadevah C-439/20 P in C-441/20 P, zavriniti kot neutemeljena.

Presoja Sodišča

- 53 Najprej je treba opozoriti, da je dopustnost tožbe, ki jo fizična ali pravna oseba na podlagi člena 263, četrty odstavek, PDEU vložti zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, pogojena s tem, da se tej osebi prizna procesno upravičenje, ki obstaja v dveh primerih. Na eni strani je tako tožbo mogoče vložiti, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša. Na drugi strani taka oseba lahko vložiti tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se ta nanjo neposredno nanaša (sodba z dne 15. julija 2021, Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 54 Instituciji s prvim delom prvih pritožbenih razlogov, navedenih v zadevah C-439/20 P in C-441/20 P, izpodbijata, na prvem mestu, analizo, ki jo je Splošno sodišče med drugim opravilo v točkah 37, 38, 44 in 45 izpodbijane sodbe s preučitvijo prvega od teh dveh primerov, in sicer glede vprašanja, ali se člen 2 sporne uredbe na tožečo stranko na prvi stopnji neposredno nanaša v smislu člena 263, četrty odstavek, PDEU.
- 55 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča, na katero je Splošno sodišče opozorilo v točki 36 izpodbijane sodbe, se s pogojem, da se mora sklep, ki je predmet tožbe, na fizično ali pravno osebo neposredno nanašati, kakor je določeno v členu 263, četrty odstavek, PDEU, zahteva, da sta kumulativno izpolnjeni dve merili, in sicer, na eni strani, da ima ta sklep neposredne učinke na pravni položaj te osebe in, na drugi strani, da naslovnikom tega sklepa, ki jim je naložena njegova izvedba, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba samodejna in temelji izključno na ureditvi Unije brez uporabe drugih vmesnih pravil (glej v tem smislu zlasti sodbi z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci, od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točka 42, in z dne 15. julija 2021, Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, točka 83).
- 56 V zvezi s tem instituciji med drugim trdita, da v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče ugotovilo zlasti v točkah 44 in 45 izpodbijane sodbe, ni družba Jiangsu Seraphim kot proizvajalka izvoznica tista, na katero se člen 2 sporne uredbe neposredno nanaša, ampak družba Seraphim Solar System kot povezana uvoznica, saj je bila zadnjenavedena družba tista, ki je predložila zahtevane carinske deklaracije in ki je dolžnica protidampinških in izravnalnih dajatev, ki jih je treba plačati zaradi razveljavitve zadevnih računov.
- 57 Iz ustaljene sodne prakse, oblikovane v sodbi z dne 21. februarja 1984, Allied Corporation in drugi/Komisija (239/82 in 275/82, EU:C:1984:68, točka 12) izhaja, da se lahko uredbe, s katerimi se uvaja protidampinška dajatev, čeprav so glede na značilnosti in področje veljavnosti normative narave, neposredno in posamično nanašajo na tiste proizvajalce in izvoznike zadevnega proizvoda, ki se jim na podlagi podatkov, ki so razvidni iz njihove gospodarske dejavnosti, pripisujejo dampinške prakse. To velja načeloma za proizvodna in izvozna podjetja, ki lahko dokažejo, da so navedena v aktih institucij, ali tista, na katera se nanašajo predhodne poizvedbe (glej nazadnje sodbo z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 73 in navedena sodna praksa).
- 58 Sodišče je v zvezi s tem pojasnilo, da za neko podjetje ni mogoče šteti, da se uredba, s katero je uvedena protidampinška dajatev, nanj neposredno nanaša le zato, ker gre za proizvajalca proizvoda, v zvezi s katerim je treba plačati navedeno dajatev, saj je status izvoznika v tem pogledu bistvenega pomena. Iz same sodne prakse, navedene v prejšnji točki, namreč izhaja, da je vzrok za to, da se neka uredba o uvedbi protidampinških dajatev na nekatere proizvajalce in izvoznike zadevnega proizvoda neposredno nanaša, zlasti dejstvo, da se jim pripisujejo dampinške

prakse. Vendar proizvajalcu, ki svoje proizvodnje ne izvaža na trg Unije, temveč se omejuje na prodajo na nacionalnem trgu, ni mogoče pripisati dampa (sodba z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 74).

- 59 Ob uporabi teh načel je treba navesti, na prvem mestu, da je družba Jiangsu Seraphim hkrati proizvajalka in izvoznica izdelkov, na katere se nanašata izvedbeni uredbi št. 1238/2013 in št. 1239/2013.
- 60 Na drugem mestu, družba Jiangsu Seraphim je bila navedena v Prilogi I k izvedbenima uredbama št. 1238/2013 in št. 1239/2013, s katerima sta bili uvedeni dokončna protidampinška dajatev in dokončna izravnalna dajatev, ki sta predmet spora, v Prilogi k Sklepu št. 2013/423, s katero je Komisija sprejela cenovno zavezo, na katero se nanaša ta spor, v Prilogi k Sklepu št. 2013/707, s katero je Komisija potrdila tako sprejetje, in v členu 1 sporne uredbe, s katerim je Komisija med drugim v zvezi z družbo Jiangsu Seraphim umaknila to sprejetje.
- 61 Na tretjem mestu, poudariti je treba, da ima umik sprejetja zadevne zaveze s sporno uredbo, iz katerega izhaja, da družba Jiangsu Seraphim ni več upravičena do izjem iz člena 3(1) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člena 2(1) Izvedbene uredbe št. 1239/2013, na pravni položaj zadevnih proizvajalcev izvoznikov podobne učinke, kot jih imajo na pravni položaj zadevnih proizvajalcev izvoznikov predpisi, s katerimi so uvedene zadevne dajatve. Iz sodne prakse, navedene v točki 57 te sodbe, pa izhaja, da je mogoče šteti, da se upoštevni predpisi na take proizvajalce izvoznike neposredno nanašajo.
- 62 Natančneje, člen 2 sporne uredbe določa, da se računi na podlagi zaveze, ki jih je izdala družba Jiangsu Seraphim in so naštetih v Prilogi I k tej uredbi, razglasijo za neveljavne in da je zato treba za te transakcije, na katere se nanašajo ti računi, pobrati dokončne protidampinške in izravnalne dajatve, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 44 izpodbijane sodbe.
- 63 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da sta ti določbi imeli neposredne učinke na pravni položaj družbe Jiangsu Seraphim, ker nujno vplivata na transakcije, pri katerih je tožeča stranka na prvi stopnji stranka, in na pogodbeno razmerja, ki jih urejata. Poleg tega instituciji nista izpodbijali ugotovitve Splošnega sodišča, prav tako navedene v točki 44 izpodbijane sodbe, da navedeni določbi nacionalnim carinskim organom ne dajeta nikakršne diskrecijske pravice v zvezi z razveljavitvijo zadevnih računov in obračunom dajatev, dolgovanih na tej podlagi.
- 64 Iz navedenega izhaja, da Splošno sodišče s tem, da je v točki 45 izpodbijane sodbe presodilo, da se člen 2 sporne uredbe neposredno nanaša na družbo Jiangsu Seraphim, ni napačno uporabilo prava.
- 65 Poleg tega v delu, v katerem instituciji Splošnemu sodišču očitata, da je napačno uporabilo pravo, ker je v točkah 47 in 48 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je imela družba Jiangsu Seraphim pravni interes za vložitev predloga za razglasitev ničnosti tega člena 2, je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je ničnostna tožba fizične ali pravne osebe dopustna le, če ima ta oseba interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta. Pogoji za tak interes je, da ima lahko razglasitev ničnosti tega akta pravne posledice in da lahko rezultat pravnega sredstva stranki, ki ga je vložila, prinese korist (sodbi z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 55, in z dne 27. marca 2019, Canadian Solar Emea in drugi/Svet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, točka 91).

- 66 V zvezi s tem je treba najprej navesti, da čeprav gre za različne pogoje, ni izključeno, da ni mogoče z nekaterimi dejavniki ali elementi hkrati dokazati obstoj procesnega upravičenja tožeče stranke za izpodbijanje akta Unije in zlasti obstoj enega od meril za to upravičenje, kot je dejstvo, da se ta akt nanjo neposredno nanaša, in obstoj pravnega interesa te tožeče stranke za izpodbijanje tega akta.
- 67 Tako je lahko Splošno sodišče v obravnavani zadevi v točki 47 izpodbijane sodbe pri ugotavljanju, ali obstaja pravni interes družbe Jiangsu Separamim in v zvezi z vprašanjem, obravnavanim v točkah od 57 do 63 te sodbe, ali člen 2 sporne uredbe neposredno vpliva na pravni položaj te družbe, v bistvu upoštevalo iste dejavnike, in sicer razveljavitev računov na podlagi zaveze, ki jih je izdala tožeča stranka na prvi stopnji in, posledično, obračun dajatev za transakcije, ki so predmet teh računov, ne da bi bilo mogoče na tej podlagi ugotoviti – v nasprotju s trditvami institucij – da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je zamenjalo pojma „procesna legitimacija“ in „pravni interes“ ali ker je v zvezi s tem napačno razlagalo pogoj, da se mora akt, ki je predmet tožbe, na tožečo stranko neposredno nanašati v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 68 Dalje, ugotoviti je treba, kot je generalni pravobranilec v bistvu ugotovil v točki 38 sklepnih predlogov, da je Splošno sodišče lahko pravilno ugotovilo, da sta razveljavitev računov, ki jih je izdala družba Jiangsu Seraphim, in odredba, da se poberejo dokončne dajatve, dolgovane za transakcije, ki so predmet teh računov, škodljiva pravna dejavnika za tožečo stranko na prvi stopnji kot proizvajalko izvoznico zadevnih izdelkov, katerih odprava ji torej prinaša korist v smislu sodne prakse, navedene v točki 65 te sodbe.
- 69 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče ne glede na to – ali oziroma v kolikšni meri je sodna praksa, ki jo je Splošno sodišče navedlo v točki 47 izpodbijane sodbe, upoštevna v obravnavanem primeru – v točki 49 te sodbe pravilno ugotovilo, da je družba Jiangsu Seraphim imela pravni interes za razglasitev ničnosti člena 2 sporne uredbe.
- 70 Te ugotovitve poleg tega ni mogoče izpodbiti z očitkom institucij, da so bile zadevne dajatve dejansko uvedene že ob sprejetju zadevne zaveze, saj je treba v zvezi s pogojem pravnega interesa ugotoviti, ali tak interes in, natančneje, škodljiv položaj, ki ga vložena tožba lahko odpravi, traja in vsekakor še vedno obstaja na dan vložitve te tožbe (glej v tem smislu sodbi z dne 6. septembra 2018, Bank Mellat/Svet, C-430/16 P, EU:C:2018:668, točka 50, in z dne 27. marca 2019, Canadian Solar Emea in drugi/Svet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, točka 92).
- 71 Nazadnje, v delu, v katerem želita instituciji izpodbiti ugotovitve Splošnega sodišča iz točke 48 izpodbijane sodbe, zadostuje ugotovitev, kot je Splošno sodišče poleg tega samo navedlo, da je v tej točki naveden le dodaten razlog. Ta očitek je zato treba zavriniti kot brezpredmeten (glej v tem smislu sodbo z dne 17. septembra 2020, Troszczynski/Parlament, C-12/19 P, EU:C:2020:725, točka 60 in navedena sodna praksa).
- 72 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi del prvih pritožbenih razlogov, navedenih v zadevah C-439/20 P in C-441/20 P, zavriniti.
- 73 Z drugim delom teh prvih pritožbenih razlogov instituciji Splošnemu sodišču očitata, da je napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah od 57 do 64 izpodbijane sodbe razsodilo, da je ugovor nezakonitosti, ki ga je družba Jiangsu Seraphim podala v zvezi s členom 3(2) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in členom 2(2) Izvedbene uredbe št. 1239/2013, dopusten.

- 74 V delu, v katerem instituciji trdita, na prvem mestu, da je Splošno sodišče glede na sodno prakso, ki izhaja iz sodb z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), in z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), napačno menilo, da družba Jiangsu Seraphim po sprejetju navedenih določb ni imela pravice na podlagi člena 263 PDEU vložiti direktno tožbo proti tem določbam, na kateri se nanaša ugovor nezakonnosti, tako da tožeči stranki na prvi stopnji naj ne bi bilo „preprečeno“ v smislu te sodne prakse, da bi podala ugovor nezakonnosti na podlagi člena 277 PDEU v okviru tožbe na prvi stopnji, je treba navesti, da čeprav je Splošno sodišče zlasti v točkah 62 in 63 izpodbijane sodbe preučilo tudi, ali je mogoče šteti, da sta se določbi, na kateri se nanaša ugovor nezakonnosti, na tožečo stranko na prvi stopnji neposredno in morebiti posamično nanašali, je zlasti iz točke 64 izpodbijane sodbe razvidno, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je ta ugovor nezakonnosti dopusten, ker družba Jiangsu Seraphim neposredno po sprejetju teh določb ni imela pravnega interesa za njuno izpodbijanje.
- 75 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 58 izpodbijane sodbe poudarilo, da sta člen 3 Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člen 2 Izvedbene uredbe št. 1239/2013 določala izjeme v korist družbe Jiangsu Seraphim s tem, da se za zadevne izdelke, uvožene v Unijo, niso plačale dokončne protidampniške in izravnalne dajatve, če so bili izpolnjeni pogoji iz zavez.
- 76 Natančneje, v zvezi s členom 3(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in členom 2(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1239/2013 je Splošno sodišče v točkah 59 in 60 izpodbijane sodbe navedlo, da je namen teh določb zgolj Komisiji podeliti pravico, da umakne sprejetje konkretnih zavez in razveljavi ustrezne račune na podlagi zaveze, tako da se lahko negativni učinki teh določb izrazijo samo s sprejetjem posebnih prihodnjih ukrepov, in sicer zlasti s tem, da Komisija umakne sprejetje zaveze ter se nato razveljavijo ustrezni računi na podlagi zaveze in poberejo dajatve, dolgovane za transakcije, ki so predmet teh računov.
- 77 V teh okoliščinah je lahko Splošno sodišče, ne da bi napačno uporabilo pravo, v točkah 61 in 62 izpodbijane sodbe v bistvu ugotovilo, da je bila na dan sprejetja določb, na kateri se nanaša ugovor nezakonnosti, ali neposredno po njihovem sprejetju uporaba teh določb za družbo Jiangsu Seraphim še vedno hipotetična in da pravni interes tožeče stranke na prvi stopnji ni mogel temeljiti zgolj na tej eventualnosti, saj mora biti tak interes, kot je bilo opozorjeno v točki 70 te sodbe, obstoječ in dejanski na dan vložitve tožbe in se ne more nanašati na prihodnji in hipotetični položaj (glej v tem smislu sodbo z dne 27. marca 2019, Canadian Solar Emea in drugi/Svet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, točka 92).
- 78 Poleg tega je v skladu z ustaljeno sodno prakso člen 277 PDEU izraz splošnega načela, ki vsaki stranki zagotavlja pravico do izpodbijanja veljavnosti prejšnjih aktov institucij, ki so pravna podlaga izpodbijane odločbe, da se doseže razglasitev ničnosti akta Unije na podlagi člena 263 PDEU, če ta stranka ni imela pravice, da na podlagi člena 263 PDEU vloži direktno tožbo zoper te akte, katerih posledice tako nosi, ne da bi imela možnost predlagati, da se razglasijo za nične (glej v tem smislu sodbi z dne 6. marca 1979, Simmenthal/Komisija, 92/78, EU:C:1979:53, točka 39, in z dne 8. septembra 2020, Komisija in Svet/Carreras Sequeros in drugi, C-119/19 P in C-126/19 P, EU:C:2020:676, točka 67).
- 79 Iz te sodne prakse izhaja, da je dopustnost ugovora nezakonnosti akta nujno pogojena s tem, da tožeča stranka, ki ga uveljavlja, ni imela pravice vložiti direktne tožbe za razglasitev ničnosti tega akta (sodba z dne 17. decembra 2020, BP/FRA, C-601/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:1048, točka 27).

- 80 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče v točki 64 izpodbijane sodbe lahko pravilno ugotovilo, da družbi Jiangsu Seraphim ni bilo mogoče „preprečiti“ uveljavljanja tega ugovora nezakonnosti v okviru tožbe na prvi stopnji, ker neposredno po sprejetju določb, na kateri se nanaša ugovor nezakonnosti, ni mogla imeti pravnega interesa za njuno izpodbijanje.
- 81 Morebitna ugotovitev napačne uporabe prava v točki 63 izpodbijane sodbe, ker naj bi Splošno sodišče napačno presodilo, da določbi, na kateri se nanaša ugovor nezakonnosti, nista imeli značilnosti posamične odločbe, ampak splošne določbe, ne more omajati te ugotovitve. Zato je treba prvi očitek, naveden v utemeljitev drugega dela prvih pritožbenih razlogov, zavrni.
- 82 V delu, v katerem instituciji na drugem mestu in podredno v bistvu trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da je ugovor nezakonnosti, ki ga je podala tožeča stranka na prvi stopnji, dopusten, čeprav bi moralo ugotoviti, da določb, na kateri se nanaša ugovor nezakonnosti, ni mogoče ločiti od preostalega dela izvedbenih uredb št. 1238/2013 in št. 1239/2013 ter da bi bilo treba ta ugovor nezakonnosti uveljavljati zoper navedeni izvedbeni uredbi v celoti, je treba navesti, da je razlog za nedopustnost – ki temelji na sodni praksi, ki izhaja iz sodb z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EUC:1994:90), in z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), ki ga je Komisija ob podpori Sveta uveljavljala na prvi stopnji – temeljil na tem, da se je iztekel rok za vložitev tožbe, določen v členu 263 PDEU, in ne na okoliščini, da naj bi bili ti določbi neločljivi od drugih določb navedenih izvedbenih uredb.
- 83 Opozoriti je treba, da se v skladu s členom 170(1) Poslovnika Sodišča s pritožbo ne more spreminjati predmet spora pred Splošnim sodiščem. Tako je v skladu z ustaljeno sodno prakso pristojnost Sodišča v okviru pritožbe omejena na presojo pravne rešitve, podane glede razlogov in trditvev, o katerih se je razpravljalo na prvi stopnji. Stranka torej pred Sodiščem ne more prvič navesti očitka, ki ga ni navedla pred Splošnim sodiščem, saj bi ji to omogočalo, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži spor, katerega predmet je širši od tistega, o katerem je odločalo Splošno sodišče (sodba z dne 6. oktobra 2021, Sigma Alimentos Exterior/Komisija, C-50/19 P, EU:C:2021:792, točki 37 in 38).
- 84 Zato je treba očitek institucij, ki se nanaša na okoliščino, da sta določbi, na kateri se nanaša ugovor nezakonnosti, neločljivi od drugih določb izvedbenih uredb št. 1238/2013 in št. 1239/2013, zavreči kot nedopusten, ker je bil ta očitek prvič naveden v okviru pritožb.
- 85 Na tretjem mestu, iz istih razlogov ni dopusten očitek, ki je bil prav tako naveden podredno in se nanaša na to, da naj bi bil ugovor nezakonnosti, ki ga je na prvi stopnji podala družba Jiangsu Seraphim, brezpredmeten, ker naj bi bil usmerjen zoper določbe, ki niso pravna podlaga sporne uredb.
- 86 V delu, v katerem instituciji na zadnjem mestu in še bolj podredno v bistvu trdita, da naj bi Splošno sodišče pri odločanju o tem ugovoru nezakonnosti napačno razlagalo edini tožbeni razlog, naveden na prvi stopnji, v smislu, da naj bi tožeča stranka s tem tožbenim razlogom trdila, da so bile s sporno uredbo neposredno kršene upoštevne določbe osnovnih uredb, medtem ko naj tožba na prvi stopnji ne bi vsebovala tega tožbenega razloga, tako da naj bi Splošno sodišče odločilo *ultra petitem*, zadošča navesti, da iz besedila te tožbe izhaja, da je ta edini tožbeni razlog izrecno temeljil na kršitvi člena 8(1), (9) in (10) ter člena 10(5) osnovne protidampinške uredb ter člena 13(1), (9) in (10) ter člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredb in da je bil navedeni edini tožbeni razlog povezan z ugovorom nezakonnosti, podanim v zvezi s členom 3(2)(b) Izvedbene uredb št. 1238/2013 in členom 2(2)(b) Izvedbene uredb št. 1239/2013.

- 87 Ta očitke je zato treba zavrniti kot neutemeljen.
- 88 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da je treba drugi del prvih pritožbenih razlogov, navedenih v zadevah C-439/20 P in C-441/20 P, zavrniti.
- 89 Glede na vse navedeno je torej treba ta prva pritožbena razloga zavrniti v celoti.

Drugi in tretji pritožbeni razlog v zadevi C-439/20 P ter prvi del drugega pritožbenega razloga v zadevi C-441/20 P

Trditve strank

- 90 Instituciji z drugim in tretjim pritožbenim razlogom v zadevi C-439/20 P in prvim delom drugega pritožbenega razloga v zadevi C-441/20 P Splošnemu sodišču v bistvu očitata, da je v točkah od 115 do 152 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je menilo, da osnovni uredbi nista zadostni pravni podlagi za sprejetje člena 2 sporne uredbe, ki se nanaša na razveljavitev računov na podlagi zaveze družbe Jiangsu Seraphim ter na pobiranje protidampinških in izravnalnih dajatev, dolgovanih ob sprejetju carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet blaga, na katerega se nanašajo ti računi.
- 91 Natančneje, instituciji z drugim pritožbenim razlogom v zadevi C-439/20 P in prvim delom drugega pritožbenega razloga v zadevi C-441/20 P Splošnemu sodišču očitata, da je zlasti v točkah 119, od 129 do 132, 138, od 140 do 147 in 151 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je pobiranje zadevnih uvoznih dajatev opredelilo kot „retroaktivno“.
- 92 Po mnenju institucij Splošno sodišče, prvič, ni obrazložilo domneve, da so bile te dajatve pobrane „retroaktivno“, čeprav je ta domneva podlaga za te točke izpodbijane sodbe in „jedro“ razlage upoštevni določb osnovnih uredb, ki jo je Splošno sodišče podalo v točkah od 128 do 138 izpodbijane sodbe.
- 93 Drugič, Splošno sodišče naj bi s tem, da je pobiranje zadevnih dajatev opredelilo kot „retroaktivno“, napačno uporabilo pravo pri razlagi zlasti člena 8(10) in člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe ter člena 13(10) in člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe. Te določbe naj bi namreč bile zadostna pravna podlaga za pobiranje dajatev za uvoz, za katerega se šteje, da krši zadevno zavezo.
- 94 V zvezi s tem instituciji poudarjata, da ne gre za vprašanje, kdaj se dajatev na zadevni uvoz pobere, ampak za vprašanje, ali je bil ta uvoz sproščen v prosti promet po uvedbi te dajatve. Tako naj bi bilo odločilno merilo za določitev, ali je pobiranje navedene dajatve retroaktivno, datum, ko je bil zadevni ukrep uveden. V obravnavani zadevi pa naj bi bilo iz izvedbenih uredb št. 1238/2013 in št. 1239/2013 jasno razvidno, da so bile zadevne uvozne dajatve uvedene leta 2013, to je pred sprostitvijo tega uvoza, na katerega se nanašajo razveljavljeni računi na podlagi zaveze, v prosti promet. Sporna uredba naj bi le sprožila pobiranje teh dajatev.
- 95 Instituciji s tretjim pritožbenim razlogom v zadevi C-439/20 P Splošnemu sodišču v bistvu očitata, da je v točkah 119, od 129 do 138, od 140 do 147 in 151 izpodbijane sodbe napačno razlagalo člen 8(1), (9) in (10) ter člen 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člen 13(1), (9) in (10) ter

člen 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe, ker je menilo, da se te določbe v obravnavani zadevi ne uporabljajo. Splošno sodišče naj bi napačno zavrnilo razlago navedenih določb, ki sta jo podali instituciji.

- 96 Najprej, te določbe, kakor so bile spremenjene z Uredbo št. 461/2004, naj bi dejansko bile zadostna pravna podlaga za pobiranje dajatev za uvoz, za katerega je bilo ugotovljeno, da krši zadevno zavezo. Splošno sodišče naj bi v točkah od 115 do 118 izpodbijane sodbe popolnoma spregledalo, da je po taki spremembi dokončna dajatev uvedena od sprejetja zadevne zaveze, in ne šele po umiku te zaveze. Zato naj te dajatve ne bi bile uvedene retroaktivno.
- 97 Zlasti je Splošno sodišče v točki 119 izpodbijane sodbe dvakrat napačno uporabilo pravo, ker je menilo, da je pobiranje dajatev na uvoz, s katerim je bila kršena zadevna zaveza, omejeno na dva primera iz člena 8(10) in člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe ter člena 13(10) in člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe.
- 98 Prvič, te določbe naj bi se nanašale na retroaktivno uporabo dajatev, torej – v nasprotju s tem, kar naj bi določala sporna uredba – pobiranje dajatev na uvoz, sproščen v prosti promet pred uvedbo dokončnih dajatev. Drugič, Splošno sodišče naj bi izkrivilo zakonodajno spremembo iz leta 2004. Oba predvidena primera naj bi se namreč nanašala le na položaj, v katerem Svet ob sprejetju zadevne zaveze ni uvedel dokončne dajatve.
- 99 Dalje, instituciji menita, da uvodne izjave osnovnih uredb, na katere se Splošno sodišče opira v točkah od 132 do 137 izpodbijane sodbe, niso upoštevne. V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče ugotovilo v točki 144 izpodbijane sodbe, naj bi bilo treba upoštevati uvodni izjavi 18 in 19 Uredbe št. 461/2004. Zato v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče navedlo v točki 138 izpodbijane sodbe, posebne določbe o uvedbi začasnih dajatev šele po kršitvi ali umiku zaveze in o retroaktivni uvedbi teh dajatev naj pobiranja predhodno uvedenih dajatev na uvoz, za katerega je bilo ugotovljeno, da ne izpolnjujejo formalnih ali vsebinskih pogojev zadevne zaveze, ne bi omejevale.
- 100 Nazadnje, ugotovitve Splošnega sodišča zlasti v točkah 141, 145 in 146 izpodbijane sodbe naj bi bile napačne.
- 101 Družba Jiangsu Seraphim trdi, da je Splošno sodišče pravilno zavrnilo razlago, ki sta jo navedli instituciji, in da je treba njune pritožbene razloge zavrnilo kot neutemeljene.
- 102 V zvezi s tem naj bi po eni strani sporna uredba nalagala dajatve retroaktivno in naj bi prekoračila to, kar dovoljujeta osnovni uredbi. Splošno sodišče naj bi torej pravilno ugotovilo, da ti osnovni uredbi nista zadostna pravna podlaga za sprejetje določb sporne uredbe.
- 103 Po drugi strani naj bi iz člena 8(9) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe izhajalo, da se v primeru kršitve pogojev zaveze dajatve, ki se zaradi sprejetja te zaveze niso uporabljale, avtomatično uporabljajo za uvoz, izveden od datuma, ko je bila navedena zaveza umaknjena, in ne za uvoz, izveden pred tem.
- 104 Kot naj bi menilo Splošno sodišče, naj se dajatve, dolgovane zaradi kršitve zadevnih zavez, v sistemu, vzpostavljenem z osnovnima uredbama, ne bi mogle naložiti retroaktivno zunaj procesnih omejitev, določenih z določbami člena 8(10) in člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe ter člena 13(10) in člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe. Pravo Unije naj Komisiji nikakor ne bi dovoljevalo, da razveljavi zadevne račune ter nacionalnim carinskim

organom naloži retroaktivno pobiranje dokončnih dajatev na predhodni uvoz, sproščen v prosti promet brez registracije in uvedbe začasnih dajatev. Po mnenju družbe Jiangsu Seraphim je bil namen sprememb iz leta 2004 po eni strani izključno omogočiti umik zaveze in uporabo zadevne dajatve z enim samim pravnim aktom, tako da se preneha uporabljati „zahteven dvojni postopek, ki je veljal pred tem“ ter ki je določal ukrepanje Komisije in Sveta, po drugi strani pa določiti zavezujoče roke za zaključek preiskav o domnevnih kršitvah zadevnih zavez.

Presoja Sodišča

- 105 Drugi in tretji pritožbeni razlog v zadevi C-439/20 P in prvi del drugega pritožbenega razloga v zadevi C-441/20 P sta usmerjena zoper obrazložitev izpodbijane sodbe, navedeno v točkah od 115 do 152 te sodbe, s katero je Splošno sodišče vsebinsko ugodilo edinemu razlogu, ki ga je družba Jiangsu Seraphim navedla v utemeljitev tožbe na prvi stopnji in s katerim je želela dokazati, da je Komisija s členom 2 sporne uredbe na eni strani kršila člena 8 in 10 osnovne protidampinške uredbe in na drugi strani člena 13 in 16 osnovne protisubvencijske uredbe s tem, da je razveljavila račune na podlagi zaveze in odredila, da se poberejo dajatve, dolgovane ob sprejetju carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet v zvezi z uvozom, na katerega se nanašajo ti računi.
- 106 Instituciji z očitki, ki jih navajata v utemeljitev teh pritožbenih razlogov in tega dela, ki jih je treba preučiti skupaj, Splošnemu sodišču v bistvu očitata, da je napačno razlagalo osnovni uredbi, zlasti te določbe, obravnavane v njihovem okviru, ker je Splošno sodišče ukrepe iz člena 2 sporne uredbe napačno opredelilo za „retroaktivne“, in zato presodilo, da ti ukrepi institucijama ne omogočajo, da sprejmeta te ukrepe po umiku sprejetja zadevne zaveze.
- 107 V zvezi s tem je treba navesti, da je Splošno sodišče, da je prišlo do ugotovitve iz točke 152 izpodbijane sodbe, v skladu s katero osnovni uredbi ne moreta biti zadostna pravna podlaga za sprejetje člena 2 sporne uredbe, najprej v točkah od 115 do 119 izpodbijane sodbe ugotovilo, da glede na to, da se obravnavani primer nanaša na uvedbo protidampinških dajatev in izravnalnih dajatev, ki bi jih bilo treba plačati, če ne bi bilo zaveze, ki je bila medtem kršena, tega primera ne urejajo niti člen 8(10) osnovne protidampinške uredbe in člen 13(10) osnovne protisubvencijske uredbe niti člen 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člen 16(5) osnovne protisubvencijske, tako da ta primer ne spada v nobenega od primerov, izrecno določenih z osnovnima uredbama, in da je treba preučiti, ali za sprejetje člena 2 sporne uredbe ni bilo nobene druge pravne podlage.
- 108 Splošno sodišče je nato v točkah od 130 do 138 izpodbijane sodbe izključilo to možnost, ker iz sistematike in ciljev osnovnih uredb, zlasti iz njunih uvodnih izjav, izhaja, prvič, da je zakonodajalec Unije želel v osnovnih uredbah izrecno urediti podrobna pravila, v skladu s katerimi lahko instituciji po umiku sprejetja zaveze dolgovane dajatve naložita retroaktivno, in drugič, da so v zgoraj navedenih določbah teh uredb položaji, v katerih je taka retroaktivna naložitev dovoljena, taksativno naštet.
- 109 Splošno sodišče je iz tega zlasti v točkah 137 in 138 izpodbijane sodbe sklepalo, da ta pristojnost ne more izhajati niti iz člena 8(9) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe, na podlagi katerih se po umiku sprejetja zavez dajatve uporabljajo samodejno, niti iz člena 14(1) osnovne protidampinške uredbe in člena 24(1) osnovne protisubvencijske uredbe v delu, v katerem so v njem omenjena „druga merila“ za pobiranje dajatev.

- 110 Nazadnje, Splošno sodišče je v točkah od 139 do 151 izpodbijane sodbe ocenilo, da nobeden od drugih očitkov institucij, kot je tisti, ki se nanaša na učinkovit nadzor in sankcioniranje zadevnih zavez, ne more spremeniti te presoje.
- 111 Za preučitev, ali je Splošno sodišče pri razlagi osnovnih uredb, ki jo je tako sprejelo, napačno uporabilo pravo, je treba najprej opozoriti, da je Komisija s sporno uredbo, prvič, v členu 1 te uredbe umaknila sprejetje zadevne zaveze v skladu s členom 8(1) osnovne protidampinške uredbe in členom 13(1) osnovne protisubvencijske uredbe, in drugič, v členu 2 sporne uredbe izpeljala posledice tega umika tako, da je razveljavila zadevne račune na podlagi zaveze in odredila, da se poberejo protidampinške in izravnalne dajatve, dolgovane ob sprejetju carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet v zvezi s transakcijami, na katere se nanašajo ti računi.
- 112 Ker se torej člen 2 sporne uredbe nanaša na posledice ali učinke umika sprejetja zaveze in ker se na to vprašanje nanašata prav člen 8(9) osnovne protidampinške uredbe in člen 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe, je treba preučiti zakonitost tega člena 2, na prvem mestu, glede na ti določbi, ki sta v sporni uredbi predstavljeni kot pravna podlaga za njeno sprejetje.
- 113 Kot je Splošno sodišče pravilno opozorilo v točki 131 izpodbijane sodbe, je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njeno sobesedilo in cilje, ki se želijo doseči z ureditvijo, katere del je (sodba z dne 2. decembra 2021, Komisija in GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P in C-888/19 P, EU:C:2021:973, točka 70 in navedena sodna praksa).
- 114 V tem okviru je treba najprej navesti, da iz besedila člena 8(9) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe izhaja, da se v primeru, med drugim Komisijinega umika sprejetja zaveze dokončne protidampinške dajatve oziroma izravnalne dajatve, uvedene v skladu s členom 9(4) osnovne protidampinške uredbe oziroma členom 15(1) osnovne protisubvencijske uredbe, kot so dajatve, ki so v obravnavanem primeru uvedene s členoma 1 izvedbenih uredb št. 1238/2013 in št. 1239/2013, „avtomatično uporabljajo“.
- 115 Da bi se ugotovilo, ali lahko ti določbi omogočata sprejetje ukrepov, kakršni so tisti iz člena 2 sporne uredbe, in sicer razveljavitev računov na podlagi zaveze in pobiranje dajatev za transakcije, na katere se nanašajo ti računi, vključno s tistimi, ki so bile opravljene pred začetkom veljavnosti te uredbe, ju je treba razlagati v povezavi z, na eni strani, določbami člena 9(4) osnovne protidampinške uredbe in člena 15(1) osnovne protisubvencijske uredbe, iz katerih izhaja, da Komisija „uvede“ dokončne dajatve, in, na drugi strani, določbami člena 8(1), drugi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe in člena 13(1), drugi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe, v katerih je določeno, da se dokončne dajatve, „dokler“ velja taka zaveza, za ustrezni uvoz „ne uporabljajo“.
- 116 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 88 sklepnih predlogov, pa je iz povezane razlage teh določb razvidno, da se „avtomatična uporaba“ začasne ali dokončne dajatve, kot je določena v členu 8(9) osnovne protidampinške uredbe in členu 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe, med drugim v primeru Komisijinega umika sprejetja zaveze, ne sme razlagati kot uvedba nove dajatve, ampak kot uporaba sprva uvedene dajatve, pri čemer se razume, da je bila uporaba te dajatve, „dokler“ je veljala zaveza, začasno opuščena.
- 117 Tako se, natančneje, začasna opustitev uporabe dokončnih dajatev, določena v členu 8(1), drugi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe in členu 13(1), drugi pododstavek, osnovne protisubvencijske uredbe, ob sprejetju zaveze in avtomatična uporaba teh dajatev, določena

v členu 8(9), prvi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe in členu 13(9), prvi pododstavek, osnovne protisubvencijske uredbe, zaradi umika te zaveze ne nanašata na samo uvedbo teh dajatev, ampak na njihove učinke, kot je med drugim njihovo pobiranje.

- 118 Iz navedenega izhaja, da v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče ugotovilo zlasti v točki 138 izpodbijane sodbe, lahko pristojnost institucij Unije, pooblaščenih za izvajanje osnovnih uredb, da po umiku sprejetja zaveze zahtevajo plačilo dajatev, dolgovanih za transakcije, na katere se nanašajo razveljavljeni računi na podlagi zaveze, kot določa člen 2 sporne uredbe, veljavno temelji na členu 8(9) osnovne protidampinške uredbe in členu 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe.
- 119 Enaka ugotovitev velja tudi v delu, v katerem člen 2 sporne uredbe določa razveljavitev teh računov na podlagi zaveze.
- 120 V zvezi s tem je treba navesti, da se v skladu s členom 14(1) osnovne protidampinške uredbe in členom 24(1) osnovne protisubvencijske uredbe protidampinške dajatve oziroma izravnalne dajatve uvedejo z uredbo, pobirajo pa jih države članice v obliki, po stopnji in v skladu z drugimi merili, določenimi v uredbi, ki uvaja te dajatve. Kot je razsodilo Sodišče, iz tega besedila izhaja, da zakonodajalec Unije ni nameraval taksativno določiti meril v zvezi s pobiranjem protidampinških dajatev, ki se lahko določijo (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, točki 57 in 58).
- 121 Izdaja računov na podlagi zaveze, kot je bila v obravnavani zadevi naložena s členom 3(1) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in členom 2(1) Izvedbene uredbe št. 1239/2013, pa se nanaša na pobiranje dokončnih protidampinških dajatev ali dokončnih izravnalnih dajatev, uvedenih s tema izvedbenima uredbama, ker je predložitev teh računov pogoj za oprostitev, ki je določen v navedenih členih. Poleg tega navedeni računi služijo tudi za zagotavljanje identifikacije zadevnih transakcij, kadar je pobiranje teh dajatev odrejeno zaradi umika sprejetja zadevne zaveze.
- 122 Zato izdaja računov na podlagi zaveze spada, kot trdita instituciji, med zahteve, ki jih instituciji lahko določita v uredbi o uvedbi protidampinških dajatev ali izravnalnih dajatev na podlagi člena 14(1) osnovne protidampinške uredbe oziroma člena 24(1) osnovne protisubvencijske uredbe.
- 123 Natančneje, kar se tiče pristojnosti za razveljavitev računov na podlagi zaveze, ta posledično na podlagi teh določb pripada institucijama.
- 124 Kadar torej Komisija z aktom, sprejetim na podlagi člena 8(9) osnovne protidampinške uredbe oziroma člena 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe, določi posledice umika sprejetja zaveze, nič ne nasprotuje temu – v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče navedlo v točkah 137 in 138 izpodbijane sodbe – da ta institucija s tem aktom razveljavi račune na podlagi zaveze, na katere se ta zaveza nanaša, kot predhodni formalni pogoj za pobiranje dajatev za transakcije, na katere se nanašajo ti računi.
- 125 Poleg tega je treba še navesti, da je bilo pri razlogovanju, navedenem v točkah od 130 do 138 izpodbijane sodbe, napačno uporabljeno pravo, ker to razlogovanje temelji na napačni premisi, da se člen 2 sporne uredbe uporablja retroaktivno, ker po umiku sprejetja zaveze, ki jo je sprejela družba Jiangsu Seraphim, določa razveljavitev računov na podlagi zaveze, navedenih v Prilogi I k tej uredbi, ter plačilo protidampinških in izravnalnih dajatev na transakcije, na katere se nanašajo ti računi.

- 126 Opozoriti je treba, da je treba materialnopravna pravila Unije – v nasprotju s postopkovnimi pravili, za katera se na splošno šteje, da se uporabljajo na datum začetka njihove veljavnosti – za zagotovitev spoštovanja načel pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj razlagati tako, da se na položaje, ki so nastali pred začetkom veljavnosti teh pravil, nanašajo samo, če iz njihovega besedila, ciljev ali strukture jasno izhaja, da jim je treba pripisati tak učinek (sodba z dne 22. junija 2022, Volvo in DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 127 Iz sodne prakse Sodišča prav tako izhaja, da se novo pravno pravilo načeloma uporablja od začetka veljavnosti akta, v katerem je vsebovano. Čeprav se to pravno pravilo ne uporablja za pravne položaje, ki so nastali in se v celoti končali med veljavnostjo starega predpisa, pa se uporablja za prihodnje učinke položaja, nastalega med veljavnostjo starega predpisa, in za nove pravne položaje. Drugače je le – ob upoštevanju načela prepovedi retroaktivnosti pravnih aktov – če so novemu pravilu dodane posebne določbe, ki izrecno določajo njegovo časovno veljavnost (sodba z dne 22. junija 2022, Volvo in DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 128 V zvezi s sporno uredbo je treba ugotoviti, kot je razvidno iz točk od 113 do 118 te sodbe in kot sta pravilno poudarili instituciji, da z njo niso bile uvedene nove protidampinške dajatve za transakcije iz člena 2 te uredbe, ampak so bile uporabljene dajatve, uvedene z izvedbenima uredbama št. 1238/2013 in št. 1239/2013, pri čemer je bila uporaba teh dajatev v skladu s členom 8(1), drugi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe, in členom 13(1), drugi pododstavek, osnovne protisubvencijske uredbe opuščena le, dokler je veljala zaveza, ki jo je sprejela družba Jiangsu, na podlagi člena 3(1) izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člena 2(1) izvedbene uredbe št. 1239/2013.
- 129 Člen 2 sporne uredbe torej vključuje uporabo za prihodnje učinke položajev, ki so nastali pred začetkom njene veljavnosti, in ne retroaktivno uporabo za položaj, ki se je končal pred tem datumom, v smislu sodne prakse, navedene v točkah 126 in 127 te sodbe.
- 130 Prav tako je pravno napačna trditev Splošnega sodišča iz točke 138 izpodbijane sodbe, da na eni strani člen 8(10) osnovne protidampinške uredbe in člen 13(10) osnovne protisubvencijske uredbe ter na drugi strani člen 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člen 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe nasprotujejo obstoju pristojnosti Komisije, da razveljavi račune na podlagi zaveze in da – domnevno retroaktivno – zahteva plačilo dajatev za zadevne transakcije, ker te določbe izčrpno opredeljujejo položaje, v katerih se te dajatve lahko uporabijo retroaktivno.
- 131 Namreč, na eni strani zadostuje navesti, da ukrepi, sprejeti v členu 2 sporne uredbe, nimajo retroaktivnega učinka, kot je bilo ugotovljeno v točki 129 te sodbe.
- 132 Na drugi strani je bilo v točkah od 115 do 118 te sodbe ugotovljeno, da taka pristojnost lahko veljavno temelji na členu 8(9) osnovne protidampinške uredbe in členu 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe.
- 133 Poleg tega v zvezi s členom 3(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in členom 2(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1239/2013 teh izvedbenih uredb prav tako ni mogoče šteti za retroaktivni, ker so bile z njima uvedene protidampinške dajatve in izravnalne dajatve za uvoz, ki je bil opravljen v nasprotju z zadevno zavezo po začetku njune veljavnosti, in je bilo določeno, da se bodo z razveljavitvijo računov na podlagi zaveze te dajatve posledično pobrale v prihodnosti, če bo prišlo do take kršitve in umika zaveze.

- 134 Iz tega sledi, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo napačno uporabljeno tudi v delu, v katerem se je Splošno sodišče, zlasti v točkah od 132 do 139 te sodbe, pri ugotovitvi, da iz namena zakonodajalca Unije in splošne sistematike osnovnih uredb izhaja, da te ne morejo biti pravna podlaga za sprejetje ukrepov iz člena 2 sporne uredbe, oprlo na retroaktivnost sporne uredbe oziroma na retroaktivnost zgoraj navedenih izvedbenih uredb.
- 135 Nazadnje, ugotoviti je treba, kot je generalni pravobranilec v bistvu poudaril v točkah od 100 do 104 sklepnih predlogov, da zgoraj navedeno razlago osnovnih uredb potrjuje dejstvo, da če ne bi bilo možnosti, da se po umiku sprejetja zaveze poberejo protidampinške dajatve in izravnalne dajatve za vse uvoze, ki so bili izvedeni s kršitvijo te zaveze, taka kršitev – v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče menilo v točki 151 izpodbijane sodbe – ne bi povzročila dovolj velikih posledic, da bi se zagotovila spoštovanje in pravilno izvajanje zavez, ki so jih dali proizvajalci izvozniki, kar bi ogrozilo učinkovitost zaščitnih sistemov, ki jih vzpostavljata osnovni uredbi.
- 136 Iz vsega navedenega izhaja, da je Splošno sodišče s tem, da je razsodilo, da osnovni uredbi ne moreta biti zadostna pravna podlaga za sprejetje člena 2 sporne uredbe, napačno uporabilo pravo.
- 137 Zato je treba drugemu in tretjemu pritožbenemu razlogu v zadevi C-439/20 P in prvemu delu drugega pritožbenega razloga v zadevi C-441/20 P ugoditi ter zato izpodbijano sodbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti četrti pritožbeni razlog v zadevi C-439/20 P in drugi del drugega pritožbenega razloga v zadevi C-441/20 P.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 138 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče v primeru razveljavitve odločbe Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 139 Sodišče meni, da stanje postopka dovoljuje odločitev o zadevi in da je treba odločiti o predlogu za razglasitev ničnosti sporne uredbe.
- 140 V zvezi s tem je najprej, na eni strani, iz odgovora na prvi del prvih pritožbenih razlogov v obeh zadevah, ki je naveden v točkah od 53 do 72 te sodbe, in, na drugi strani, iz odgovora na drugi del teh prvih pritožbenih razlogov, ki je naveden v točkah od 73 do 88 te sodbe, razvidno, da je treba v bistvu iz razlogov, ki jih je navedlo Splošno sodišče, tožbo za razglasitev ničnosti člena 2 sporne uredbe, ki jo je družba Jiangsu Seraphim vložila pred navedenim sodiščem, in ugovor nezakonnosti, ki ga je tožeča stranka na prvi stopnji podala v zvezi s členom 3(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in členom 2(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1239/2013, razglasiti za dopustna.
- 141 Dalje, edini tožbeni razlog, ki ga je družba Jiangsu Seraphim navedla pred Splošnim sodiščem in s katerimi želi dokazati, da je Komisija s členom 2 sporne uredbe kršila na eni strani člena 8 in 10 osnovne protidampinške uredbe ter na drugi strani člena 13 in 16 osnovne protisubvencijske uredbe s tem, da je razveljavila račune na podlagi zaveze in odredila pobiranje dajatev, ki so bile dolgovane ob sprejetju deklaracije za sprostitev v prosti promet v zvezi z uvozom, na katerega se nanašajo ti računi, je treba iz razlogov, navedenih v točkah od 111 do 135 te sodbe, zavrnil kot neutemeljen.

- 142 Nazadnje, družba Jiangsu Seraphim je na podlagi teh določb osnovnih uredb podala ugovor nezakonitosti člena 3(2) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člena 2(2) Izvedbene uredbe št. 1239/2013.
- 143 Družba Jiangsu Seraphim v bistvu trdi, da Svet kot izvršitveni organ, in ne kot zakonodajalec, ni mogel Komisije pooblastiti za razveljavitev računov na podlagi zaveze zgolj na podlagi umika sprejetja zaveze niti carinskim organom naložiti, naj poberejo dajatve na blago, ki je bilo na carinskem območju Unije že sproščeno v prosti promet.
- 144 V zvezi s tem je iz razlogov, navedenih v točkah od 111 do 136 te sodbe, razvidno, da ta razlaga ni pravno utemeljena.
- 145 Natančneje, iz razlogov, navedenih v točkah od 114 do 118 te sodbe, iz splošne sistematike osnovnih uredb, zlasti iz člena 8(1) in (9) osnovne protidampinške uredbe ter iz člena 13(1) in (9) osnovne protisubvencijske uredbe, izhaja, da je Svet lahko pooblastil Komisijo, da določi, da po umiku sprejetja zaveze in razveljavitvi ustreznih računov carinski dolg nastane v trenutku sprejetja deklaracije za sprostitev v prosti promet.
- 146 Poleg tega, kot izhaja iz razlogovanja, navedenega v točkah od 120 do 124 te sodbe, pristojnost Sveta za sprejetje določb, na katere se nanaša ugovor nezakonitosti, spada v okvir pristojnosti, da v uredbi o uvedbi protidampinških ali izravnalnih dajatev določi „druga merila“ v zvezi s pobiranjem teh dajatev, kot to določata člen 14(1) osnovne protidampinške uredbe in člen 24(1) osnovne protisubvencijske uredbe.
- 147 Glede na navedeno je treba ugovor nezakonitosti, ki ga je podala družba Jiangsu Seraphim, zavrniti kot neutemeljen.
- 148 Ker niti edini tožbeni razlog tožbe, ki jo je družba Jiangsu Seraphim vložila pred Splošnim sodiščem, niti ugovor nezakonitosti, ki je bil podan v okviru te tožbe, nista utemeljena, je treba navedeno tožbo zavrniti.

Stroški

- 149 Člen 184(2) Poslovnika določa, da če je pritožba utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu, o stroških odloči Sodišče.
- 150 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 151 Ker družba Jiangsu Seraphim ni uspela, se ji v skladu s predlogi institucij naloži plačilo stroškov, ki so jima nastali na prvi stopnji in v okviru pritožbenega postopka.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. julija 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/Komisija (T-110/17, EU:T:2020:315), se razveljavi.**
- 2. Ničnostna tožba, ki jo je pred Splošnim sodiščem Evropske unije vložila družba Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, se zavrne.**

3. Družbi Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd se naloži plačilo stroškov, ki so Evropski komisiji in Svetu Evropske unije nastali na prvi stopnji in v okviru pritožbenega postopka.

Podpisi